

6.Jan i celnicy, O pokoleniu...

Autor tekstu: **oprac. Krzysztofa Sykty**

VIa. Jan i celnicy (Q-Lc)

7.29. A cały lud i celnicy słysząc to uznali Boga za sprawiedliwego bo byli ochrzczeni chrztem Jana.

7.30. Natomiast faryzeusze i uczeni w Prawie odrzucili wolę Bożą co do siebie, bo nie dali się przez niego ochrzcić.

VIb. O pokoleniu współczesnym (Q)

7.31. Do kogo przyrównam ludzi tego **pokolenia**, do kogo są podobni?

7.32. Podobni są do dzieci siedzących na rynku i dogadujących drugim, mówiącym: Graliśmy wam na flecie, a nie tańczyliście, śpiewaliśmy wam żałobne pieśni, a nie płakaliście.

7.33. Przyszedł bowiem Jan Chrzciiciel, który nie jada chleba i nie pija wina, a mówicie: Ma demona.

7.34. Przyszedł Syn Człowieczy, je i pije, a mówicie: Oto żarłok i pijak, przyjaciel celników i grzeszników,

7.35. I usprawiedliwiona została mądrość dzięki swoim dzieciom

7.36. I zaprosił go pewien faryzeusz, aby jadł z nim. I wszedłszy tedy do domu tego faryzeusza, ułożył się [przy stole].

7.37. A oto kobieta grzeszna z tego miasta, dowiedziawszy się, iż gości w domu faryzeusza, przyniosłszy alabastrowy flakon olejku

7.38. i stanąwszy z tyłu u jego stóp, płacząc zaczęła łzami zlewać nogi jego i włosami swoimi wycierać. I całowała jego stopy, i namaszczała je olejkiem.

7.39. Ujrawszy to faryzeusz, który go zaprosił, mówił sam w sobie: Gdyby ten był prorokiem, wiedziałby, kim i jaka jest ta kobieta, która go dotyka, bo to grzesznica.

7.40. Na to Jezus rzekł do niego: Szymonie, mam ci coś do powiedzenia. A ten mówi: Nauczycielu, powiedz!

7.41. Pewien wierzyciel miał dwóch dłużników. Jeden był dłużny pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt,

7.42. A gdy oni nie mieli z czego oddać, obydwom darował. Który więc z nich będzie go bardziej miłował?

7.43. A Szymon odpowiadając, rzekł: Podejrzewam, że ten, któremu więcej darował. A on mu rzekł: Osądziłeś słusznie.

7.44. I zwróciwszy się do kobiety, powiedział Szymonowi: Widzisz tę kobietę? Wszedłem do twojego domu, a nie podałeś wody do stóp moich, ona zaś łzami skropiła nogi moje i włosami swoimi wytarła.

7.45. Nie pocałowałeś mnie a ona, odkąd wszedłem, nie przestała całować nóg moich.

7.46. Głowy mojej oliwą nie namaściłeś; ona zaś olejkiem namaściła nogi moje.

7.47. Dlatego powiadam ci: Odpuszczono jej liczne grzechy, bo bardzo miłowała. Komu zaś mało się odpuszcza, mało miłuje.

7.48. I rzekł do niej: Odpuszczone są grzechy twoje.

7.49. I zaczęli leżący razem [przy stołach] rozważać w sobie: Któż to jest ten, który nawet grzechy odpuszcza?

7.50. I powiedział do kobiety: Wiara twoja uratowała cię, idź w pokoju.

8.1. I zdarzyło się potem, że chodził po miastach i wioskach, zwiastując Dobrą Nowinę o Królestwie Bożym, a dwunastu z nim

8.2. I kilka kobiet, które on uleczył od złośliwych duchów i od chorób: Maria zwana Magdaleną, z której wyszło siedem demonów,

8.3. i Joanna, żona Chuzy, zarządcy Heroda, i Zuzanna, i wiele innych, które służyły im swoim majątkiem.

8.4. A gdy się zeszło wiele ludu i z miast przybywali do niego, rzekł w podobieństwie:

8.5. Wyszedł siewca rozsiewać ziarno swoje. A gdy siał, jedno padło na drogę i zostało

zdeptane, a ptaki niebieskie zjadły je.

8.6. A drugie padło na skałę, a gdy wzeszło, uszło, bo nie miało wilgoci.

8.7. A inne padło między ciernie, a ciernie razem z nim wzrosły i zadusiły je.

8.8. A jeszcze inne padło na ziemię dobrą. I, gdy wzrosło, wydało owoc stokrotny. To mówiąc, wołał: Mający uszy do słuchania, niechaj słucha.

8.9. I pytali go jego uczniowie, co znaczy to podobieństwo.

8.10. A on im rzekł: Wam dane jest poznać tajemnice Królestwa Bożego, ale innym w podobieństwach. Tak żeby patrząc nie widzieli, a słuchając nie rozumieli.

(Publikacja: 02-08-2002 Ostatnia zmiana: 17-09-2002)

Oryginał. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1595>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl